

Člověk věc veřejná

Jak svět změnit produkce dat

V metru nebo tramvaji, v parku, na ulici, v restauraci, v nemocnici… Jako u blbečů, lidé čtví do mobilů, usmějou se, zamračí se, sami k sobě si něco prohodí, sdílejí, lajkují, piší esemesky, surfují, prohlížejí si obrázky, rolují sem a tam, přeskakují rychle z jedné věci na druhou, zkrátka jsou on-line, tedy in, ergo v systému. Vypadá to jako nějaká invaze bytosti z planety opic, které nemluví, neslyší, nevidí. To je ale jen viditelný zlomek problému, který čím dál těsněji obepíná celou planetu. Vezměme to po pořádku.

Socky

Jakákoli lidská činnost, která je provozovaná veřejně, která se netýká jen vaší osoby, podlehá pravidlům, která platí pro každého stejně, abychom se vzájemně neudupali. Pro svět médií, která mají celospolečenský (celoplanetární) dopad, to platí obzvláště. Ve skutečnosti výše uvedené platí jen pro některé, pro ty malé a středně velké, zatímco ti největší mohou s klidem hrát mimo vyklíkované hřiště, aniž by dootrávnili jakákoli pravidla a rozhodí psíkal faul.

Jde o internetové společnosti, které provozují sociální sítě (dale *socky*), převládovaly klasická média a ovládly ti s informacemi, pseudoinformacemi, dezinformacemi, zábavou a kravinami. Jsou dominantním médiem dneška, přes které komunikuje naprostá většina lidí. Nesou tedy, měly by nést, obrovskou zodpovědnost za své podílníky, které má zásadní vliv na podobu světa, ve kterém žijeme.

Internetové společnosti ale nést odpovědnost za své podnikání odmítají. Chovají se jako skutečné socky. Hájí se tím, že s médií, která mají pro publicistiku zprávnou jasna pravidla, nemají nic společného – samy nic nevytváří, jsou to jen pouhé platformy, servis pro lidi, který lidem umožňuje svobodně a volně komunikovat napříč kontinenty, s celým internetovým vesmírem sdílet své názory, zájmy, komičky, tužby, emoce… Dějají já nic, já muzikant, a aby výsměch blbcům (a jejich strážníkům), kteří jim na to skáčí, byl to úplný, odvolávají se přitom na svobodu slova. (Dokonalí idioti jsou v tom bojovníci proti cenzuře za svobodu internetu)

Jenže svoboda slova, stejně jako jakákoli jiná svoboda, neexistuje bez odpovědnosti a je to internetový megabyznys, ve kterém je svoboda slova jako Pilát v Kředu. Ve skutečnosti *socky* od počátku fungují jako mediální redakce: obsah sociálních sítí přebírají, nebo-li cenzurují a dělají ještě něco nad to, co je mnohem víc zásadní: v zájmu zisku údajnou volnou diskusi kříví k obrazu (byznosu) svěmu – algoritmy, které řídí „provoz“ na sociálních sítích, jsou nastaveny tak, aby upřednostňovaly všechny kontroverzní, emocioní nabité, často zcela iracionální názory před názory, které jsou umírněné, rozumné, tedy nudné, emoce nevbuzují a tudíž na ně nikdo nereaguje, neklíká, nelajkuje je, což je pro internetový byznys smrtelné: je třeba poplchnout furor, který vyvolává co nejvíce reakcí, protože jedině tak se točí peníze z reklamy.

Internetová giganti dělají z lidí pitomce, a státy, které jsou vyvlastňovány, jejich vlády, které dělají internetu stažák. Klasická média, která internet posílá ke dnu, vědecká obec, které internet ukradl agendu, drží svorně hubu – blbec za blbce, všichni jsou on-line. S technologickými společnostmi jako kdymbychom se vrátili do Marxova 19. století. Kdy si celé segmenty nových průmyslových odvětví prakticky dělaly, co chtěly, protože dlouhé desítky let neexistovala pravidla pro jejich podnikání. Anebo taky do bolševických dob, kdy pravidla platila jen výběrově – pro někoho jo, pro jiné, ty nahoře, ne.

Soukromí k podnikání

U výslechu mi jednou estébáči tvrdili, že mě hldají pro mé dobro, abych se neocitl v nějakém průšvihů. Skoro se jeden rozplakal. Technologické společnosti také kradou lidem soukromí, právo na intimitu, osobní integritu, důstojnost pro jejich dobro, aby se mohli ve světě lip orientovat, lip se rozhodovat. Zatímco v jakémkoli byznysu se za všechno platí, *socky* mají výjimku: vytěžují soukromí lidí jako kámen v lomu, který není jejich, s ním pak s ohromným ziskem podnikají a neplatí nikomu nic. Za to prý své služby poskytují zdarma. To je asi tak, jako když nu jejím oštelováním. To je ovšem psychopatický velkoruský imperialis-

mus, duchem bloudící v 19. století, zatímco *socky* jsou v šuplíku s nápisem seriózní podnikání.

Technologické firmy zcela bezostyšně drancují naše soukromí, aby ho zpenežily, aniž by v tom měly sebemenší překážku. Jejich obchodní agenti, či jen různí od přírody užiteční idioti tvrdí, že to dělají s naším svolením. To ovšem autoritářské režimy tvrdily taky: máme ke své vládě mandát od lídu, od národa, který nám mává na náměstech. A ano, nebyla to zdaleka jen represe, která jim bez jakéhokoli omezení umožňovala vládnout. Byl to rovněž lidový souhlas, který byl ale souhlasem naprosto nekvahfikovaným – lživým, manipulovaným, upláceným. Byl to souhlas otroků, kteří měli desetiletími propagandy, od mateřských škol přes ZDS po Třívý a státní zábavu, vykloutraný mozek.

A jsme na tom dnes lip? Není náš souhlas s kořističím našeho soukromí na sociálních sítích podobně kvahfikovaný, jako byl kdysi souhlas občana, který – mhnuv tribunu – zakřičel: at žije I. Máj! Nesvěřivně otroky jen nahradili zasíťovaní roboti, kteří jsou do posledního závitu svého mozku větší veřejnou, něco jako kdysi telefon-jednice, jedinečný a neopakovatelný, je převeden na data – surrovinu, která je pak k prodeji. Člověk jako osoba je vykléštěn. Bojime-li se umělé inteligence, měli bychom se na prvním místě bát sami sebe. My jsme totiž AI a je to znát na každém kroku!

nosti; člověka by zlikvidovala fyzicky a jeho přírodní prostředí by proměnila v divočinu.“ (K. Polanyi, *Velká transformace*) Podle něj společnost před totálním rozvrtem v době prudkého rozvoje divokého kapitalismu 2. pol. 19. století zachránil národní stát. Co zachránil nás?

„Podobně jako potravinářský průmysl v roce 1850 je i dnešní digitální ekonomika opanována téměř nekontrolovanělmým výrobky, charakterizována firmami nezdopovědnosti a dalekosáhnou neznalostí dopadů nejmodernějších technologií na naše duševní i fyzické zdraví.“ (A. Keen, *Jak opravit budoucnost*)

Pokud dostanou internetové společnosti za své nekalé podnikání nějakou pokutu, dostanou ji podobně jako kdysi mařani ne za vraždy a vydírání, ale za kráčení daně, viz Al Capone v roce 1931. Evropská komise udělila v roce 2018 společnosti Google rekordní pokutu ve výši 4,34 miliardy eur za zneužívání dominantního postavení svého mobilního operačního systému Android na trhu, čímž omezila volnou soutěž v důležitě oblasti mobilní komunikace, jak to vysvětlila EU komisařka Margrethe Vestagerová.

O rok později americké úřady vyměřily Facebooku pokutu ve výši 5 miliard dolarů v souvislosti s kauzou Cambridge Analytica, kdy se zjistilo, že FB použila data z profilů milionů Američanů při vývoji softwarových nástrojů, které měly ovlivnit jejich

nechtěnou prozorní havárii. *socky* to dělají záměrně: čím víc paritěně nastavenými algoritmy na sociálních sítích uměle vyvolaných negativních emocí, nenávisti, strachu, úzkosti, tím větší zisk to internetovým gigantům přináší. Šíření poplašné zprávy je trestný čin. Když to někdo dělá ve velkém, masově, kolem dokola zeměkoule, je to beztrestné.

Jako nějaké islamistické sekty *Socky* třeba cenzurují akty (nečůvy na FB zcenzurovala AI básně složenou z názvů překladů Viktora Faktora k jeho nedožitému 80. výročí, kterou jsem podle opusu slavného antropologa Malinowského pojmenoval: *Laska a sex* na *Trobriandských ostrovech*), zatímco různé gangsterské societas nebo teroristé se houfují na sociálních sítích zcela volně. Ti mají se svými spektakulárními akcemi na etek jen omezené možnosti. Horší je, že sociálních sítí využívá politický extremismus od leva doprava a populisté mající k ruce celé týmy, které na internetu analyzují nálady veřejnosti a podle toho pak stanoví svou politickou agendu – viz u nás Babiš a jeho ajťácký tým malých kurvíček na všechno a pro všechno. To demokracii ohrožuje přímo.

Rusko a Čína

Co je ale opravdú smrtelně nebezpečné, jakým způsobem internet využívají zločinné mocnosti. Rusko po dlouhá desetiletí vede s pomocí západních technologií proti Západu kybernetickou válku pod heslem rozděl a panuj, ve které jde o zpodobnění veškerých hodnot, umělé rozdělění společností do vzájemně znesvátených bublin – podporuje extremisty, nalevo i napravo, ovlivňuje volby ve prospěch nejřiznějších magorů, s jejíc hž pomocí chce rozbit základní společenský konsensus, bez něhož se společnost začne rozpadat.

Za Putinova poradce Surkova postavil Kreml kybernetickou válku poloprávd a dezinformací do centra prosazování zájmů imperiálního Ruska a jeho velmocenského postavení ve světě. Rusko vybudovalo čtyřpatrovou troili továrnu, kde tisíce hackerů plácených Kremlem den co den zaplávají sociální sítě na Západě lhaním o všem možném, zatímco FB cenzuruje „lasku a sex“. Mohou za tu nebeyčnou debilitu prachy? Nemať nakonec Dugin a spol. pravdu, když tvrdí, že Západ je naprosto degenerovaná civilisace? A nekopíruje v tom Kreml zadání západních technologických firem jen s tím rozdílem, že jemu jde o nadvládu a jim o menge?

Zatímco Rusko se v tom chová klasicky zupácky (to že na to zupácká část evropské společnosti slyší, je zase jiná věc – a zdaleka nejde jen o postbolševické země, ale i o ty s kulturní kontinuitou), Čína to dělá sořstikovaneji, a o to nebezpečněji. Poté, co americký super počítač AlphaGo před osmi lety porazil čínského mistra ve hře Go, která má nvyřádky možnosti pozic, si čínští maotisté uvědomili, jaký obrovský potenciál k vládnutí a ovládnání počítačové technologie nabízi. Čínská vláda začala cpát miliardy do rozvoje AI a je jen otázka času, kdy čínské technologické firmy doženou a předeženou firmy ze Silicon Valley, jestli se to už nestalo.

Čína především dovedla k dokonalejší systém šmirování: šířrá úplně všechna možná i nemožná data, od leva doprava, od shora dolů, včetně na první pohled úplných křavin, které se nedají k ničemu využít (podobně na omylu byli ti natovové, kteří kdysi SIB sdělovali údajně nepodstatné věci s tím, že tak odvedou pozornost od těch podstatných, ač ve skutečnosti šlo právě i o ty maršmalle, a to ve dvojím smyslu: jednak tím SIB natýy zavazovala, a jednak marginálně sloužily k lovení a obhováání dalších nešťasníků – *socky* to dělají stejně).

Všude přítomné kamery, senzory, snímáče, kódy, čtečky, čipy, chytré telefony, vařečky, zubní kartáčky, ve dne v noci, 24 hodin, 366 dní v roce, nepřetržitě a plošně sbírají data o blbcích, co, kdo, kde, kdy, jak, proč, nač, o čem, k čemu, ne jen, o co, za co, pro co, na co – co jíte, co kupujete, co posloucháte, co čtete, kam jezdíte, jak se tváříte – ne jen doma, v Číně, ale po celém světě (před časem se pravrailo, že čínská firma napojená na armádní kruhy sbírala v Česku data o stovkách českých prominentů, včetně jejich zcela volně vypouští do éteru mega-data jedu, které tráví duše lidí a jejich hlavy plní nenávistí, obhují je, manipují s nimi, žije z nich populismus a politický extremismus, které čím dál tím víc ohrožují demokracii, a přitom nenesou za nic odpovědnost. Nemať prý za co. A přitom nejde o nějakou

vat superchytrý prostor pro občanské inovace, ve kterém budou všichni se vším skrz své chytré přístroje, auta, domy, ženy, muže, děti, psy vzájemně propojení. Když si člověk vzpomene na SIB, tak se mu chce skoro plakat lhostí.)

Čínská sociální síť Tiktok, kterou prý miluje zdejší mládež, slouží jako sběrač dat pro čínskou vládu. Kdokoliho se k síti připojí, Tiktok získá přístup k mikrofonu i kamere, k tomu, co říkáte, kam telefonujete, s kým, proč, o čem mluvíte, na co se díváte, kde se pohybujete, kdo kontakujete, na co jste se koukali, co četli, co si prohlíželi… A vítězi jsou pak uživatelé čínské super aplikace WeChat, kteří mají všechno v jednom – mohou přes ni už téměř všechno: poslat hlasové a textové zprávy, platit za zboží, objednat se u lékaře, podat daňové přiznání, rezervovat si letenky… Hurá, všichni vyhráli! A taky strana a vláda, která si tak může s WeChat péchovat datová síla, která se strala hlavním nástrojem čínské vlády ke „stabilizaci“ – jak by řekl Krteček, druhdy prezident ČR – čínské společnosti, Číny jako takové, okolního světa, světa.

Čína předstihla Ameriku v „produkcí“ dat, disponuje jejich největším objemem a narozdí od Západu je může čínská vláda používat bez jakéhokoli omezení – k čemukoli, co slouží, velké obrodě čínského národa“, jak to výše formulovali čínští lampasáci. Tedy jakou má pro to Peking, na základě vypočtávaný dat, zvolit strategie!

Zatímco Čína stejně jako Rusko zcela volně využívá sociální síte na Západě, sama blokuje desítky tisíc zahraničních webových stránek tzv. „Zlatým štítem“, k čemuž má dvoumilionovou armádu státních zaměstnanců, kteří péchnují sociální síte statistici prorežimních komentářů denně „laska a sex…“

Kurvy a university

A stejně jako Google kupuje si Čína své pappenhelmské. Rozumí se ne v Číně, která – státní či soukromá – jedno jest, ale všude po světě: vlády, státy (v Africe), média, pořády v TV (o čínské kultuře, tradicích, přírodě, architektuře, sociálním systému… o tom, jak všechno, co je čínské, je made in), kaspárky z politické scény (Zemana Milouše, Tvrdika, Zahradila s jeho Evropsko-čínskou skupinou přátelství, viz druhdy SČSP), novinaře, akademickou sféru (staroslavná Univerisita Karlova se za rektora Zimy nechala od Číny koupit za sto tisíc – tolik stojí kurva na prázdniny, řekl bych).

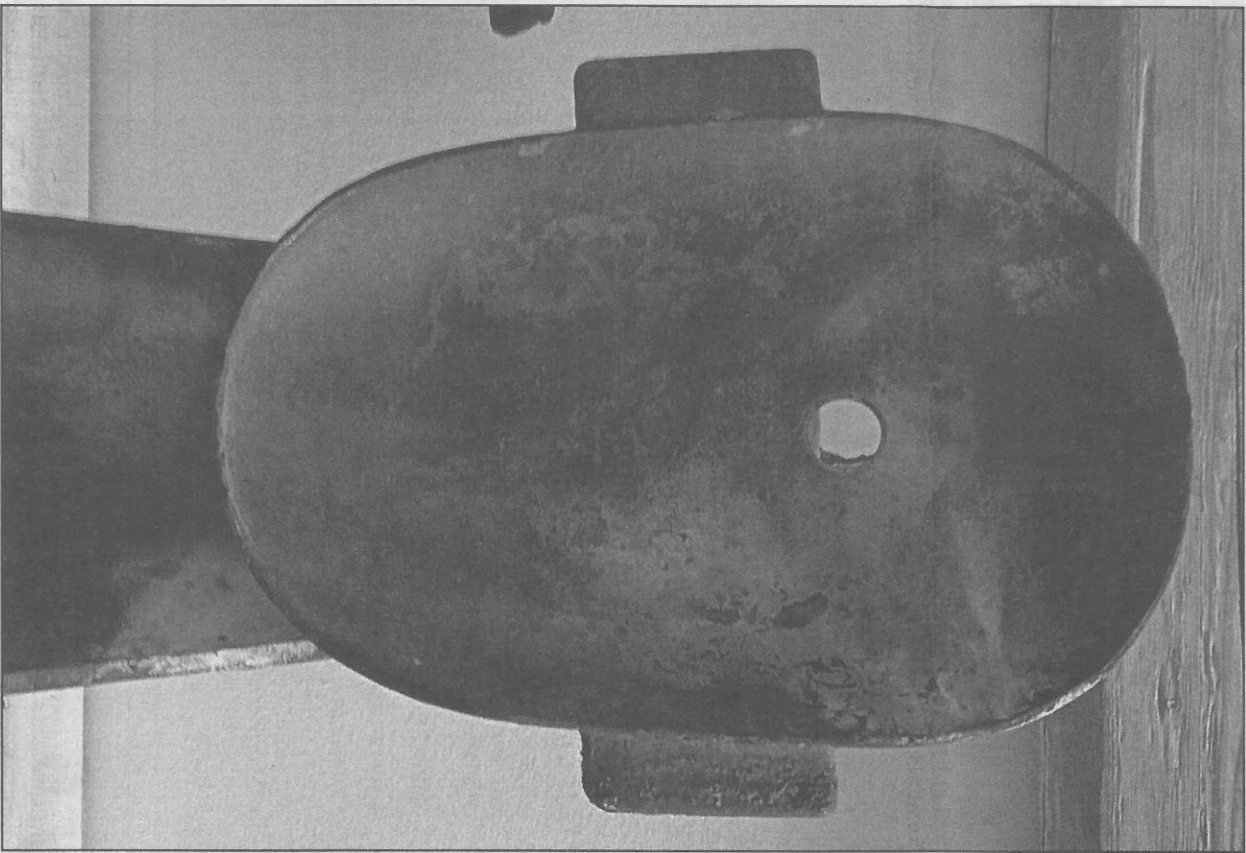
Za prachy se dá koupit nejen kurva a univerzita, ale stejně tak dobře i Google, Facebook, Instagram, YouTube, pro které jsou svoboda slova, liberalismus svatě, ale jen tehdy, když je mohou zpeněžit. Jinde je to, za prachy, zase naopak: Internetový gigant ocenil čínský trh tak, že na míru pro Říši středů ušil verzi svého vyhledávače blokující webové stránky, hesla, články týkající se demokracie, lidských práv, diskriminovaných menšin, Ujgurů, nezávísleho Tibetu, masakru na náměstí Nebeského klidu, v Číně pronásledované náboženské skupiny Falun Gong… Bingo!

Jaký je rozdíl mezi prasectím byznysem a maostickou Čínou? Na první pohled žádný, oba chtějí vládnout světu. Zatímco ale pro byznys jsou prachy a zisk alfa a omega všeho – nejen vlastní existence, Číně jde o civilizační monopol coby nejstarší kultury světa, přičemž Google a jeho svatě miliardy, celý Západ v tom má funkci užitečných idiotů: až se Západ i s jeho chytrými technologemi pro blbce vymacká jako citrón, hodí se do koše Made in China.

To vše má další konotace – nejde jen o národní bezpečnost, soukromí lidí, nekalé podnikání, absenci odpovědnosti, obcházení pravidel. Internet potenciál nejen ohroží demokratické uspořádání západní civilisace, ale i zcela rozbit jakýkoli smysluplný veřejný diskurs, který je conditio sine qua non pro fungování jakékoli civilisace. A nejen to – zdá se, že má sílu k obrazu svému převěřit člověka v Čapkovy R.U.R., což už se podle všeho děje. A AI to teprve dostane drive. O umělé inteligenci a deblizaci společnosti přičtě.

Petr Placák

P.S. Přenos z XVIII. Super Bowlu amerického fotbalu v roce 1984 provolala reklama propagující Apple počítače. „Pochopíte, před rok 1984 nebude jako 1984,“ bylo uvedeno na reklamě. Nebude?

Al Capone

Hlavní znak totalitních systémů byl ten, že odstranily zed mezi veřejným a soukromím, aby mohly lidem nahlízet do kuchyně. Technologické firmy to dělají v nesrovnatelně větším

mřítku a kde nic tu nic. Pokud kapitalismus nechápeme jako svobodné podnikání, ale máme ho za vševiděný systém, který nepodléhá žádným regulím, neděláme z něj nic jiného než pervertovaný bolševismus. Pseudoliberalové to tak mají: materialismus (kapitál) je to pravé ořechové, zatímco vše ostatní, kultura, tradice, etika, náboženství – je jen třesnička na dortu kapitalistické (marxistické) základny. V současnosti viz maostické Čína, kterou také pravcoví svazáci mají za to pravé ořechové podnikání bez jakéhokoli omezení, včetně otrocké dětské práce. Polanyi měl pravdu, když tvrdil, že myšlenka trhu, který reguluje sám sebe, je naprosta utopie. – „Takovou instituce by nemohla existovat ani nakrátko, aniž by zničila lidskou a přírodní základnu společ-